

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010742
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8723010742.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. D. C., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 11. decembra 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. C. D. C., nar. XX. XX. XXXX v E., F. G., trvalé bydlisko XX C. D. H., I. XXXX, E., F. G., kde sa nezdržiava, aktuálny pobyt nezistený, zamestnanie nezistené

je vinný, že

ako otec ml. V. V. D. V., narodenej XX. X. XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad pod číslom konania 10P/182/2012-29 zo dňa 30. 7. 2014, právoplatným dňa 23. 8. 2014, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 120,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť matke dieťaťa J. C. D. C. vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, počnúc dňom 1. 1. 2012 až do doby, kým sa nezmenia pomery, pričom dlžné výživné za čas od 1. 1. 2012 do 31. 7. 2014 v sume 3.240,- eur bol povinný zaplatiť matke okrem bežného výživného v samostatnej lehote do 3 mesiacov, si túto vyživovaciu povinnosť vo Svite, okres Poprad, ani inde neplnil od 1. 8. 2014 do 11. 12. 2023, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa J. C. D. C. vo výške 13.440,- eur.

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 18.9.2023 podal na tunajšom súde obžalobu 1 Pv 6/20 zo dňa 14.9.2023 na obvineného A. B. C. D. C. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a to pre skutok, ktorý sa mal stať tak, že

ako otec ml. V. V. D. V., narodenej XX. X. XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad pod číslom konania 10P/182/2012-29 zo dňa 30. 7. 2014, právoplatným dňa 23. 8. 2014, bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 120,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť matke dieťaťa J. C. D. C. vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, počnúc dňom 1. 1. 2012 až do doby, kým sa nezmenia pomery, pričom dlžné výživné za čas od 1. 1. 2012 do 31. 7. 2014 v sume 3.240,- eur bol povinný zaplatiť matke okrem bežného výživného v samostatnej lehote do 3 mesiacov, si túto vyživovaciu povinnosť vo Svite, okres Poprad, ani inde neplní od 1. 8. 2014 až doposiaľ, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa J. C. D. C. vo výške 13.200,- eur, teda najmenej 2 mesiace v období 2 rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas.

Prípravné konanie v danej trestnej veci bolo vykonané ako konanie proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku a nasl., keďže pobyt obvineného je dlhodobo neznámy, vykonanými opatreniami za týmto účelom sa ho nepodarilo zistiť, no bolo zistené, že tento sa zdržiava v cudzine na neznámom mieste. Za týmto účelom bol potom obvinenému aj ustanovený obhajca a rovnako v konaní pred súdom bolo ďalšie konanie vedené ako konanie proti ušlému.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému obhajca podal v zákonnej lehote odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obvinený v danej trestnej veci vypočutý nebol, keďže jeho pobyt sa nepodarilo zistiť ani prostredníctvom medzinárodnej spolupráce Interpolu a vydaný príkaz na zatknutie sa rovnako nepodarilo zrealizovať.

Svedkyňa poškodená J. C. D. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný, ktorý je občanom Juhoafrickej republiky, je otcom jej dcéry C. C. D. C., nar. XX.X.XXXX, ktorá rozsudkom Okresného súdu Poprad 10P/182/2012 zo dňa 30.7.2014, právoplatným 23.8.2014 bola zverená do jej osobnej starostlivosti, pričom obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu čiastkou 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred počnúc dňom 1.1.2012, pričom dlžné výživné za čas od 1.1.2012 do 31.7.2014 v sume 3.240,- eur bol povinný zaplatiť v samostatnej lehote do 3 mesiacov. Obžalovaný neuhradil žiadne výživné. S obžalovaným sa zoznámila v roku 2006 vo Veľkej Británii, kde pracovala, vo februári v roku 2008 sa im v Anglicku narodila dcéra C., pričom v máji 2008 bol obžalovaný z Veľkej Británie deportovaný do Juhoafrickej republiky, kde mal trvalé bydlisko. Po tomto sa ona s dcérou vrátila na Slovensko, pričom začiatkom roka 2009 po vzájomnej dohode s otcom dieťaťa a s dcérou odcestovala do Juhoafrickej republiky, kde sa zdržiavali približne polroka, kde sa aj zosobášili. Po tomto sa všetci traja vrátili na Slovensko, kde obžalovaný po 3 mesiacoch od príchodu na Slovensko sa vrátil do Juhoafrickej republiky, pričom na Slovensko cestoval nepravidelne. S obžalovaným bola naposledy v kontakte na konci roka 2011, kedy požiadala aj o rozvod manželstva, ktoré uzatvárali v Juhoafrickej republike. Od tej doby obžalovaný ani ju, ani dcéru nijako nekontaktoval a na úhradu výživného jej nezaslal žiadnu sumu, dcére neposlal žiaden darček a ani sa o ňu nijako nezaujímal. Aktuálny dlh na výživnom predstavuje sumu 13.440,- eur. Všetky náklady spojené s výchovou a výživou dcéry uhradila ona, dieťa núdzou netrpelo, základné potreby malo zabezpečené. Je poberateľkou náhradného výživného v sume zodpovedajúcej určenej vyživovacej povinnosti. Vo svojej výpovedi ďalej doplnila, že keď s obžalovaným žila vo Veľkej Británii, ten tam pracoval ako čašník v hoteli. Keď boli v Juhoafrickej republike, obžalovaný tam nepracoval, bývali u jeho rodičov, ona bola vtedy na materskej dovolenke. Či obžalovaný poberal nejaké dávky, to ona nevie. Cez Centrum medzinárodnoprávnej ochrany detí nebolo vymožené žiadne výživné. Rozvodové konanie, ktoré prebiehalo na súde v Poprade, bolo vedené v jeho neprítomnosti. Obžalovaný o rozvode vedel, ale ignoroval to. Či mu bolo doručené rozhodnutie o rozvode, to ona nevie. Uviedla, že obžalovaného k otázke úpravy povinností rodičov k maloletej dcére kontaktovala mailom, no on jej odpísal, že nemá záujem platiť výživné na dcéru a nemá záujem ani sa rozviesť. Snažila sa

ho ďalej kontaktovať, ale on jej už neodpisoval, tak veci riešila súdnou cestou. K osobe obžalovaného ďalej uvádzala, že nevie presne, aké má vzdelanie, ale podľa toho, čo jej spomínal, tak by ho mal mať v nejakom technickom odbore. Ako už spomínala, v Anglicku robil čašníka a vie, že v Juhoafrickej republike mal robiť u kamaráta v nejakej stavebnej oblasti, pričom robil aj v bani. V čase, keď spolu žili, bol zdravý, vie, že jeho záujmom bol šport, no jeho odchod z Anglicka, ktorý bol spojený s deportáciou súvisel s tým, že boli u neho nájdené nejaké drogy, pričom predpokladá, že ich aj užíval.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to zápisnice o trestnom oznámení, ktoré vo veci dňa 12.1.2015 podávala poškodená; rozsudku Okresného súdu Poprad 10P/182/2012-29 zo dňa 30.7.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.8.2014, ktorým rozsudkom bola maloletá C. C. D. C. zverená do výchovnej starostlivosti matky a obžalovanému bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred počnúc dňom 1.1.2012; rodného listu maloletej C. C. D. C., z ktorého vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletého dieťaťa; potvrdení o návšteve školy, potvrdení o poberaní prídavku na dieťa, potvrdení o poberaní náhradného výživného, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Obsahom trestného spisu je aj žiadosť o právnu pomoc, ktorá bola realizovaná v prípravnom konaní do Juhoafrickej republiky vrátane správ Interpolu, z ktorých písomnosti vyplynulo, že obžalovaného sa nepodarilo vypočúť prostredníctvom dožiadaných justičných orgánov, pričom jeho pobyt nebol zistený.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, uvedený skutok je trestným činom a že tento spáchal práve obžalovaný. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné zistené, že obžalovaný je otcom maloletej C. C. D. C., nar. XX.X.XXXX, pričom jeho vyživovacia povinnosť trvá naďalej. Zároveň bolo zistené, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť tak, ako táto vyplýva zo Zákona o rodine neplní vôbec, a to ani v minimálnom rozsahu, pričom z jeho strany nedošlo k žiadnym úhradám výživného a vyživovaciu povinnosť si neplní ani iným spôsobom, a to aj napriek tomu, že tento má vedomosť, že je otcom maloletého dieťaťa. Keďže je zrejmé z vykonaného dokazovania, že obžalovaný o existencii maloletej dcéry má vedomosť, čo napokon potvrdzuje aj rodný list vydaný osobitnou matrikou súvisiaci s narodením dieťaťa v cudzine, ale aj výpoveď matky maloletého dieťaťa čo vo vzťahu k spolužitiu s obžalovaným a dieťaťom či už v cudzine a čiastočne aj v Slovenskej republike, musí si byť vedomý aj vyživovacej povinnosti voči nemu. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu vyplýva priamo zo Zákona o rodine, pričom v konkrétnom prípade bola určená aj rozhodnutím súdu. Ako vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Poprad 10P/182/2012-29, rozsudok o určení vyživovacej povinnosti nebol síce predpísaným spôsobom doručený obžalovanému (keď tento bol v konaní zastúpený opatrovníkom), nič to však nemení na tom, že obžalovaný preukázateľne je si vedomý, že je otcom maloletého dieťaťa. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že vzhľadom na skutočnosť, že trestné konanie je vedené ako konanie proti ušlému, pričom pobyt obžalovaného nebol zistený a jeho majetkové pomery a s tým spojená možnosť a schopnosť plniť si riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť neboli objektivizované. Z výpovede svedkyne poškodenej nepochybné vyplynulo, že obžalovaný je osobou s určitým stupňom vzdelania, bez zdravotného hendikepu, čomu zodpovedajú aj jeho záujmy a pracovné činnosti, ktoré v minulosti vykonával. Takto zistené poznatky spojené s osobou obžalovaného nesvedčia o jeho nemožnosti a neschopnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného posudzoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, keďže najmenej 2 mesiace v období 2 rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti, pričom v tomto smere neboli zistené žiadne také poznatky, ktoré by svedčili o opaku. Trestnú činnosť, pre ktorú je obžalovaný stíhaný, vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené potom posudzoval ako trestnú činnosť nedbanlivostného charakteru. Objektom uvedeného trestného činu je záujem spoločnosti na plnení vyživovacej povinnosti, v konkrétnom prípade rodiča k maloletému dieťaťu, ktoré objektívne nie je schopné samostatne sa živiť. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., keď trest má plniť tak represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Za takéto konanie obžalovaného hrozil trest odňatia slobody vo výmere 1 – 5 rokov. Poľahčujúcu okolnosť súd zistil jednu, a to, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti žil riadnym spôsobom života, príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona súd nezistil. Prihliadajúc na základné kritéria ukladania trestu potom mal za to, že účel trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov, pričom pre naplnenie jeho účelu bude postačovať aj jeho hrozba počas primeranej skúšobnej doby, a preto trest vyslovil ako podmienený a za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 24 mesiacov. najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.